

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN**ARREST**

**n° 12032 van 29 mei 2008
in de zaak 21.283/ Ve kamer**

Inzake :

Met keuze van woonplaats bij :   Meester D. VAN EENOO
Aartrijkestraat 3
8820 TORHOUT

Tegen :   de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen

---

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gelet op het verzoekschrift ingediend op 5 februari 2008 door de heer die verklaart de Turkse nationaliteit te hebben, tegen de beslissing (CG/07/15662) van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen, genomen op 9 januari 2008;

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : “de wet”);

Gelet op het administratief dossier;

Gelet op de nota met opmerkingen;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2008 waarbij de partijen werden opgeroepen ter zitting van 21 maart 2008;

Na te hebben gehoord, in zijn verslag, G. de GUCHTENEERE, rechter bij de raad voor vreemdelingenbetwistingen;

Na te hebben gehoord, in hun opmerkingen, de verzoekende partij, bijgestaan door Meester M. KALIN loco Meester D. VAN EENOO, advocaten, en de heer A. ALFATLI, attaché, die verschijnt voor de verwerende partij;

NA HIEROVER TE HEBBEN BERAADSLAAGD, WIJST HET VOLGENDE ARREST :

1. De beslissing

- 1.1 Het beroep is gericht tegen een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en van toekenning van het subsidiair beschermingsstatuut, die als volgt is gemotiveerd :

“Op 4 januari 2008 werd u van 09h07 tot 10h54 verhoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk Kurmanji. Uw advocate, Meester Joke GRYSON, loco Meester Dominique VAN EENOO, was gedurende het hele verhoor aanwezig.

A. Ingeroepen feiten

Volgens uw laatste verklaringen zou u de Turkse nationaliteit hebben en van Koerdische oorsprong zijn.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag heeft u de volgende feiten ingeroepen. U woonde met uw gezin in het dorp Tepealti en **in 1996** zou u in voorlopige hechtenis zijn geplaatst in het militair commissariaat van Nezirhan. Daar zouden de militairen u hebben mishandeld en hebben voorgesteld dorpswachter te worden, maar u zou hebben geweigerd.

Na een hechtenis van 24 uur zou u zijn vrijgelaten maar u zou steeds onder druk gezet gebleven zijn.

Op 17 februari 1999 zou u hebben deelgenomen aan een protestmars, georganiseerd te Nusaybin, ingevolge de aanhouding van Abdullah Ocalan. De politie zou zijn tussengekomen en zou de manifestanten uit elkaar hebben gedreven. Na uw terugkeer naar het dorp zou u bij u thuis zijn aangehouden door de militairen. Deze zouden u hebben meegenomen naar het commissariaat van Nezirhan waar u gewelddadig zou zijn geslagen alvorens de volgende dag te worden vrijgelaten.

In 2000, ingevolge onophoudelijke druk op u uitgeoefend, zou uw gezin het dorp hebben ontvlucht en naar Nusaybin zijn gegaan waar u een winkel zou hebben gekocht en samen met uw broer [O.] zou zijn beginnen werken.

In 2005 zou u twee militieleden hebben leren kennen van het PKK (Partiya Karkeren Kurdistan) wiens codenamen [M.] en [S.] waren. Zij zouden regelmatig naar uw winkel zijn gekomen en zouden u herhaaldelijk hebben gevraagd hun post te verdelen.

Op 12 september 2007 zou u een telefoontje hebben gekregen vanwege [S.] die u verwittigde dat [M.] was aangehouden terwijl hij in het bezit was van documenten die erop wezen dat u hen had geholpen. Uit schrik zou u naar huis zijn gegaan om uw echtgenote en uw dochter op te halen alvorens te gaan onderduiken bij een vriend, genaamd [A. O.]. De volgende morgen zou u aan hem hebben gevraagd bij uw familie inlichtingen te gaan inwinnen over de situatie, hetgeen hij zou hebben gedaan.

Toen hij zou zijn teruggekomen, zou hij u hebben verteld dat de geheime politie en de burgerwacht uw woning hadden geplunderd. Drie dagen later zou u (samen met uw echtgenote en uw dochter) naar uw schoonbroer zijn gegaan, woonachtig te Istanboel, waar u anderhalve maand zou hebben doorgebracht. Tijdens deze periode zou u hebben vernomen dat uw broer – die onderdook bij een vriend en zich voorbereidde om te vluchten uit schrik te worden aangehouden aangezien hij met u in de winkel werkte – zou zijn aangehouden, en hij zou momenteel in hechtenis zijn genomen te Mardin. Aangezien u zich niet veilig voelde, zou u hebben besloten Turkije te ontvluchten.

Op 30 oktober 2007 zou u uw land op clandestiene wijze hebben verlaten om naar België te komen.

B. Motivering

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd op geloofwaardige wijze te stellen dat er, wat u betreft, ernstige aanwijzingen van gegronde vrees tot vervolging bestaan in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch een reëel risico tot ernstige schade zoals geduid in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Er dient immers eerst en vooral te worden benadrukt dat u meent in de peiling te zijn genomen door uw nationale autoriteiten. Het feit dat u zou worden gezocht, is echter enkel gebaseerd op uw eigen beweringen. U bent niet in staat geweest het minste concreet element aan te voeren dat toelaat ook maar enigszins uw verklaringen dienaangaande te ondersteunen.

Zo duid ik dat **u op geen enkel ogenblik enig document in uw dossier hebt gevoegd dat wijst op het werkelijk bestaan van de ingeroepen persoonlijke feiten aan de basis van uw asielaanvraag** (meer bepaald bijvoorbeeld een document dat wijst op eventuele vervolgingen vanwege de autoriteiten jegens u, een opsporingsbericht of een eventueel aanhoudingsbevel), hetgeen redelijkerwijze van uwentwege kon worden verwacht.

Dit gebrek aan enig bewijsdocument met betrekking tot de volgens u zo belangrijke feiten laat toe het bestaan zelf van uw vrees met betrekking tot de Turkse autoriteiten in vraag te stellen.

Anderzijds heeft de vergelijking van uw beweringen met deze van uw echtgenote (mevrouw [Y. B.], S.P. 6.175.073) toegelaten belangrijke tegenstrijdigheden in het licht te stellen met betrekking tot de feiten aan de basis van uw asielaanvraag.

Tijdens uw verhoor op het Commissariaat-generaal (cf. pp. 5 en 6) zou u immers hebben beweerd dat u op 12 september 2007 een telefoontje zou hebben gekregen vanwege [S.] die u verwittigde dat [M.] was aangehouden terwijl hij in het bezit was van documenten die erop wezen dat u hen had geholpen. U heeft bevestigd dat u naar huis zou zijn gegaan omstreeks **10h30 of 11h 's morgens** en dat u (samen met uw vrouw en uw dochter) **met een bestelwagen** naar uw vriend [A.] zou zijn gegaan. Uw echtgenote, verhoord op het Commissariaat-generaal (cf. pp. 3 en 4), heeft echter verteld dat u die dag (zijnde 12 september 2007) **omstreeks**

22h of 23h naar huis zou zijn gekomen terwijl uw ouders sliepen en dat u **te voet** naar uw vriend [A.] zou zijn vertrokken.

Dergelijke uiteenlopende beweringen met betrekking tot essentiële elementen van uw relaas plaatsen al uw verklaringen in een uitermate slecht daglicht.

We bemerken eveneens dat blijkt uit een analyse van de huidige situatie in Turkije, er aldaar geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van het artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Momenteel is de situatie niet van die aard dat de burgers het voorwerp uitmaken van ernstige bedreigingen tegen hun leven of hun persoon omwille van willekeurig en algemeen geweld bij een binnenlands of internationaal gewapend conflict (zie het antwoorddocument gevoegd bij het administratief dossier).

Tenslotte laten de documenten, gevoegd in het dossier ter ondersteuning van uw asielaanvraag (meer bepaald rapporten met betrekking tot de situatie van de Koerden in Turkije, de verblijfskaart van uw broer, erkend als vluchteling in Duitsland, en uw identiteitskaart), niet toe de beweerde vrees als gesteld te weerhouden.

De verschillende rapporten verschaft door uw raadsman gaan immers over de algemene situatie van de Koerden in Turkije en hebben geen betrekking op u persoonlijk. Bovendien zou het feit te zijn verwant met een erkende vluchteling niet kunnen volstaan om zich deze hoedanigheid toegewezen te zien krijgen.

Wat betreft uw identiteitskaart, deze is niet relevant aangezien uw identiteit door onderhavige beslissing niet in vraag werd gesteld.

C. Besluit

Op basis van de elementen in uw dossier stel ik vast dat u niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. U komt evenmin in aanmerking voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het inleidend verzoekschrift

- 2.1. De verzoekende partij bevestigt in zijn verzoekschrift hoofdzakelijk de uiteenzetting van de feiten opgenomen in de omstreden beslissing.
- 2.2. Hij neemt een middel van de schending van het artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 inzake het vluchtelingenstatuut, de artikels 48/3 en 48/4 van de wet, het artikel 1 (2) van het protocol inzake het vluchtelingenstatuut van 31 januari 1967, de artikels 2 en 3 van de wet van 29 januari 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

- 2.3. Hij beweert dat zijn broer in Duitsland het vluchtelingenstatuut heeft bekomen op basis van zijn aansluiting bij de PKK. Dientengevolge wordt hij door de autoriteiten van zijn land beschouwd als verwante van een lid van de partij. Hij werpt bovendien op dat hij wordt gezocht door de burgerwacht, verbonden met het Turkse leger, en waarvan het machtsmisbruik welgekend is bij internationale organisaties.
- 2.4. De verzoekende partij doet overigens gelden dat de geduide tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van de verzoeker en deze van zijn echtgenote haar oorzaak vindt in opkomende tandpijn bij deze laatste. Hij duidt dat er slechts één tegenstrijdigheid werd bemerkt, hetgeen niet kan volstaan om het gevorderde statuut te weigeren, des te meer daar het verhaal van de verzoeker samenhangend, duidelijk en gedetailleerd is.
- 2.5. De verzoekende partij werpt op dat de algemene veiligheidssituatie in Turkije is verslechterd ingevolge de confrontaties tussen het PKK en de Turkse politie, voornamelijk in de zuidoostelijke regio van het land. De verzoeker stelt ernstig voorbehoud inzake de veiligheid in Istanboel. Tenslotte bevinden de Koerden zich in een economisch kwetsbare positie in Turkije omwille van de discriminatie waarvan zij het slachtoffer zijn. Dienaangaande noemt hij verschillende informatiebronnen om zijn argumentering te ondersteunen.

3. De nota met opmerkingen

- 3.1. In haar nota met opmerkingen herinnert de verwerende partij het feit dat de broer van de verzoeker in Duitsland het vluchtelingenstatuut zou zijn bekomen, niet impliceert dat de verzoeker dit statuut automatisch bekomt, aangezien de toekenning van de hoedanigheid van vluchteling individueel moet worden onderzocht.
- 3.2. Aangezien het gaat om de burgerwacht, meent zij dat de verzoeker de algemene situatie uiteenzet zonder zijn vrees een individueel karakter te geven. Zoals de omstreden beslissing heeft aangehaald, brengt hij geen enkel element aan ter bewijs van het feit dat hij aldaar zou worden gezocht. Volgens zijn eigen verklaringen heeft hij sinds de maand september niet meer geprobeerd de leden van zijn familie te contacteren om informatie te hebben over de aanhouding van zijn broer en over zijn eigen lot.
- 3.3. Ze herinnert dat het volgens de constante rechtspraak toekomt aan de verzoeker om de autoriteit ervan te overtuigen dat hij daadwerkelijk de voorwaarden om het statuut dat hij opeist te genieten, vervult, en dat bijgevolg de motiveringsplicht van de Commissaris-generaal deze er niet toe dwingt aan te tonen dat de verzoeker geen vluchteling is, maar wel om de redenen uiteen te zetten waarvoor deze laatste hem er niet van heeft overtuigd dat hij een vluchteling is (VABV, arrest n° 03-2224/R11892 van 6 februari 2004).
- 3.4. Ze doet opmerken dat de verzoekende partij de geduide tegenstrijdigheid die wordt gesteld bij het lezen van het administratief dossier, niet betwist. Ze heeft overigens betrekking op een belangrijk element dat integraal deel uitmaakt van het verhaal van de verzoeker, desgevallend de omstandigheid van ontvluchting van zijn woning ingevolge een telefoontje van S. (begin van de gebeurtenissen aan de oorsprong van zijn vlucht en zijn verzoek tot internationale bescherming).

- 3.5. Ze werpt op dat deze tegenstrijdigheid gepaard gaat met andere onduidelijkheden. Volgens de verklaringen van zijn echtgenote zou hij immers niet hebben geduid welke van zijn vrienden was aangehouden terwijl hij beweert te hebben gezegd wie er was aangehouden aangezien zijn familie M. kende daar deze reeds naar zijn woning was gekomen. Bovendien weten noch de verzoeker noch zijn echtgenote via welk land ze zijn gereisd om in België aan te komen.
- 3.6. Ze meent dat de uitleg volgens dewelke de tegenstrijdigheid te wijten zou zijn aan opkomende tandpijn van de echtgenote van de verzoeker, niet overtuigend is. Het medisch attest bewijst niet dat de tandpijn een invloed zou kunnen hebben op het geheugen van zijn echtgenote.
- 3.7. De verwerende partij herinnert dat de subsidiaire bescherming, zoals de benaming dit weergeeft, ondergeschikt is aan een binnenlandse bescherming, en dat deze niet moet worden toegekend wanneer er een aannemelijke mogelijkheid bestaat dekking te zoeken tegen de bedreiging die in zijn land van herkomst tegen hem is gericht. De binnenlandse vlucht blijft mogelijk in Turkije, meer bepaald in steden zoals Istanboel, Izmir, Mersin (zie bijgevoegd document). De verzoeker heeft er overigens anderhalve maand kunnen doorbrengen zonder enig probleem te hebben met de autoriteiten van zijn land. Ze meent dat de verzoekende partij geen enkele informatie verschaft die mogelijks de mogelijkheid tot binnenlandse vlucht zou betwisten. Hij beperkt zich ertoe algemene argumenten voor te leggen. Voor het overige geeft de verzoekende partij geen enkel ernstig motief weer dat toelaat uit te leggen waarom de verzoeker niet heeft gepoogd zijn toevlucht te zoeken in een andere stad van Turkije, meer in het bijzonder Istanboel.

4. Onderzoek van de vordering

- 4.1. Desgevallend weigert de bestreden beslissing, de hoedanigheid van vluchteling en de gunst van de subsidiaire bescherming aan de verzoeker omdat hij geen enkel bewijselement heeft kunnen verschaffen dat de aangehaalde feiten vaststelt, en omdat er belangrijke tegenstrijdigheden werden bemerkt tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote. Ze werpt overigens op dat de informatie waarover zij beschikt, haar toelaten te besluiten dat er in Turkije momenteel geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van het artikel 48/4, § 2, c) van de wet. Ze oordeelt tenslotte dat de documenten, gevoegd in het dossier, niet toelaten de ingeroepen feiten vast te stellen, en neemt aan dat de omstandigheid verwant te zijn met een vluchteling, niet kan volstaan om zich deze hoedanigheid toegekend te zien.
- 4.2. De verwerende partij heeft op datum van 12 februari 2008, een nota met opmerkingen laten worden ter griffie van de Raad, waarbij een antwoorddocument is gevoegd van het CEDOCA – centrum voor opzoeking en documentatie van het Commissariaat-generaal – gedateerd op 22 november 2007 en met betrekking tot de veiligheidsomstandigheden en de huidige risico's voor de burgers in Turkije. De Raad herinnert dat volgens het artikel 39/76, §1, alinea 3 van de wet : *“de Raad, met het oog op een goede rechtspleging, kan beslissen rekening te houden met elk nieuw element dat ter hare kennis wordt gebracht door de partijen, met inbegrip van hun verklaringen ter zitting, onder de cumulatieve voorwaarden dat :*
- 1° deze elementen een grondslag vinden in het dossier van rechtspleging;*
  - 2° zij van die aard zijn op vaststaande manier, het gegronde of ongegronde karakter van het rechtsmiddel aan te tonen;*

3° de partij op aannemelijke manier het feit verklaart waarom hij deze nieuwe elementen niet heeft meegedeeld in de voorgaande fase van de procedure.”

Desgevallend merkt de Raad op dat de verwerende partij over deze aanvullende informatie inzake de veiligheidstoestand in Turkije beschikte toen zij haar beslissing jegens de vordering van de verzoeker op 9 januari 2008 heeft genomen. De Raad kan enkel betreuren dat de adjunct Commissaris niet zelf dit document heeft voorgelegd het ogenblik waarop hij uitspraak deed over de vordering van de verzoeker, en stelt vast dat er geen enkele plausibele verklaring wordt naar voren geschoven om de laattijdigheid van de overhandiging ervan te rechtvaardigen. Bijgevolg moet dit stuk uit de debatten worden gehaald.

- 4.3. De Raad meent niet te kunnen instemmen met de motieven van de bestreden beslissing die de tegenpartij ertoe hebben gebracht te besluiten dat het verhaal van de verzoeker ongeloofwaardig was. Ze bemerkt eerst en vooral dat de tegenstellingen met betrekking tot het tijdstip van de terugkeer van de verzoeker en het gebruikte transportmiddel, als deze worden gesteld, het gevolg kunnen zijn van een misverstand of een probleem van begrijpelijkheid met de tolk. Ze zijn in ieder geval veel te miniem om de geloofwaardigheid van het gehele verhaal van de verzoeker volledig opnieuw in vraag te stellen. Als er bepaalde onduidelijkheden kunnen blijven bestaan bij het lezen van zijn verhaal, meent de Raad echter dat de twijfel in deze fase in zijn voordeel zou kunnen zijn en dat het minstens passend blijkt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder uit te diepen.
- 4.4. De Raad benadrukt meer in het bijzonder dat de tegenpartij de realiteit van de slechte behandeling door de Turkse autoriteiten, die de verzoeker inroept ter ondersteuning van zijn vordering, niet in vraag stelt.
- 4.5. De Raad meent overigens dat de omstandigheid dat de broer van de verzoeker in Duitsland als vluchteling is erkend, hetgeen de verzoeker aantoonde door de overhandiging van een document en hetgeen niet door de tegenpartij in vraag wordt gesteld, een invloed kan hebben op de bijzondere situatie van de verzoeker. Ze bemerkt dat de tegenpartij dit element niet verder heeft uitgediept. Naar het voorbeeld van hetgeen de vorderende partij in zijn verzoekschrift doet opmerken, als de broer van de verzoeker als vluchteling werd erkend omwille van zijn toetreding tot het PKK, moeten er vragen worden gesteld over de impact die deze situatie kan hebben op deze van de verzoeker en andere leden van zijn familie als zij naar Turkije zouden moeten terugkeren.
- 4.6. De Raad stelt bovendien vast dat de omstreden akte, aan de verzoeker de gunst van de subsidiaire bescherming weigert door meer bepaald te verwijzen naar een analyse door haar diensten van de huidige situatie in Turkije en houdt aan dat *“er in Turkije geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van het artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Momenteel is de situatie niet van die aard dat de burgers het voorwerp uitmaken van ernstige bedreigingen tegen hun leven of hun persoon omwille van willekeurig en algemeen geweld bij een binnenlands of internationaal gewapend conflict (zie het antwoorddocument gevoegd bij het administratief dossier).”*. De Raad bemerkt dienaangaande dat de analyse gevoerd door de verwerende partij, is opgenomen in een document op datum van 26 oktober 2006. Er kan bijgevolg dus geen sprake zijn van een analyse van de *huidige* situatie. Er kan immers worden aangenomen als zijnde een algemeen bekend feit, deze laatste maanden overgenomen door alle persorganen, dat er een duidelijke spanning heerst in Turkije met betrekking tot de Koerdische kwestie, en

dat de problemen groter zijn geworden in de loop van het einde van het jaar 2007 en het begin van 2008. De Raad, gelet op het profiel van de verzoeker, stelt zich bijgevolg vragen over het risico tot vervolging dat hij oploopt en over de mogelijkheid voor hem momenteel een doeltreffende binnenlandse bescherming in Turkije te genieten.

- 4.7. Na aandachtige lezing van het administratief dossier meent de Raad dat de argumenten, ingeroepen door de verwerende partij, te miniem zijn om aan de verzoeker de toekenning van de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.
- 4.8. Bijgevolg, bij het zien van het voorgaande, kan de Raad niet besluiten tot de bevestiging of de herziening van de omstreden beslissing, waardoor er zal worden overgegaan tot bijkomstige onderzoeksmaatregelen met betrekking tot de algemene geloofwaardigheid van het verhaal van de verzoeker, tot de impact die de erkenning van het vluchtelingenstatuut van zijn broer kan hebben op zijn eigen situatie evenals tot de huidige situatie van Koerdische onderdanen in Turkije en tot het momenteel bestaan in dit land van een reëel risico op ernstige schade in de zin van het artikel 48/4, §2, c) van de wet.
- 4.9. De Raad heeft echter niet de bevoegdheid zelf tot deze onderzoeksmaatregelen over te gaan. Overeenkomstig het artikel 39/2 §1, alinea 2, 2° van de wet, dient de bestreden beslissing aldus te worden vernietigd opdat de Commissaris-generaal de nodige onderzoeksmaatregelen zou nemen om een antwoord te geven op de vragen die in onderhavige beslissing worden opgeworpen.

**OMWILLE VAN DEZE MOTIEVEN,
BESLIST DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :**

Artikel 1.

De beslissing (CG/07/15662) gewezen op 9 januari 2008 door de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen wordt vernietigd.

Artikel 2.

De zaak wordt verwezen naar de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen.

Aldus uitgesproken te Brussel, ter openbare zitting van de Ve kamer, op negenentwintig mei tweeduizend en acht, door :

M.G. de GUCHTENEERE, rechter bij de raad voor vreemdelingenbetwistingen,

F. BORGERS verantwoordelijke griffier.

De Griffier,
(getekend)

De Voorzitter,
(getekend)

F. BORGERS

G. de GUCHTENEERE